

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 7.7.2010
COM(2010)344 окончателен

2010/0197 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за установяване на преходни разпоредби за двустранните инвестиционни споразумения между държавите-членки и трети държави

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Договорът за функционирането на Европейския съюз (наричан за краткост „ДФЕС“) установява изключителната компетентност на Европейския съюз в областта на преките чуждестранни инвестиции като част от общата търговска политика (член 207, параграф 1 и член 3, параграф 1, буква д). В съответствие с член 2, параграф 1 от ДФЕС само Съюзът може да законодателства и да приема правно обвързващи актове в област, в която изключителната компетентност е предоставена на Съюза.

Преди влизането в сила на ДФЕС държавите-членки са сключили над 1000 свързани с инвестиции двустранни споразумения с трети държави, които отчасти или изцяло се отнасят до преките чуждестранни инвестиции. Сред тези споразумения се включват двустранните инвестиционни договори (ДИД), които предоставят, *inter alia*, гаранции за условията за инвестиране в държавите-членки и в трети държави под формата на конкретни ангажименти, които са обвързващи по силата на международното право.

Макар споразуменията да имат обвързващ характер за държавите-членки като предмет на международното публично право, с оглед на влизането в сила на ДФЕС съществуването на свързани с инвестиции споразумения на държавите-членки и ангажиментите, поети по тях, следва да се разглежда от гледната точка на изключителната компетентност на ЕС по отношение на преките чуждестранни инвестиции.

При липсата на изричен преходен режим в ДФЕС, който да пояснява статута на споразуменията на държавите-членки, с настоящото предложение за регламент на Съвета и на Парламента ще се разреши по-нататъшното съществуване на всички инвестиционни споразумения, които понастоящем са в сила между държавите-членки и трети държави. Като такова, настоящото предложение предоставя изрични гаранции за правната сигурност по отношение на условията, в които инвеститорите извършват своята дейност.

Този подход, който представлява начин за поэтапно влизане в сила на ДФЕС, по подобие на въвеждането на общата търговска политика през 60-те години на двадесети век¹, позволява постепенното формулиране и усъвършенстване на инвестиционна политика на ЕС, която трябва да служи еднакво добре както на инвеститорите, така и на инвестициите.

Отчитайки факта, че от дадена държава-членка може да се изиска или тя самата може да установи, че е необходимо да измени инвестиционни споразумения, най-вече за да ги хармонизира със задълженията по ДФЕС, настоящото предложение също така установява рамка и условия за оправомощаване на държавите-членки да започват преговори с трета държава, с цел да се измени съществуващо свързано с инвестиции двустранно споразумение. Тази рамка също така може да се прилага, за да позволи на

¹ Решение на Съвета от 9 октомври 1961 г. относно стандартизирането на срока на действие на търговските споразумения с трети държави и Решение на Съвета от 16 декември 1969 г. относно постепенното стандартизиране на споразуменията, засягащи търговските отношения между държавите-членки и трети държави, и относно преговорите по общностните споразумения.

държавите-членки при дадени условия, изложени в настоящото предложение, да договорят и да сключват ново свързано с инвестиции двустранно споразумение с трети държави. Предвид факта, че Съюзът има изключителна компетентност по отношение на преките чуждестранни инвестиции и че инвестиционната политика на ЕС ще се разработва постепенно, процедурата, установена с настоящото предложение, трябва да бъде разглеждана като изключителна преходна мярка.

Настоящият регламент обръща внимание само на преходните аспекти от управлението на новата компетентност на ЕС в областта на инвестициите. Целите, критериите и съдържанието на новата инвестиционна политика на ЕС, която предстои да се разработи въз основа на новопридобитата изключителна компетентност в областта на преките чуждестранни инвестиции, не са предмет на настоящия регламент, а се разглеждат в отделно съобщение от Комисията до Европейския парламент и Съвета, прието едновременно с настоящото предложение за регламент.

2. ВАРИАНТИ НА ПОЛИТИКА И КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

Предвид специфичното естество на разглеждания въпрос Комисията направи оценка на няколко варианта за постигане на описаната по-горе цел, макар и без да е извършвала формална оценка на въздействието. На 25 януари 2010 г. в Брюксел бе проведено заседание с експерти от държавите-членки за обсъждане на статута на свързани с инвестиции двустранни споразумения, сключени между държавите-членки и трети държави.

Предмет на дискусии може да бъде и степента, до която инвестиционните споразумения на държавите-членки са несъвместими с правото на Европейския съюз. Комисията е на мнение, че трябва да бъде избегната *каквато и да било* правна несигурност относно статута и валидността на тези споразумения, която би била в ущърб на дейността, свързана с инвестициите и инвеститорите на ЕС в чужбина или на чуждестранните инвестиции и инвеститорите в държавите-членки. В действителност подобна несигурност е извън основната логика на инвестиционната защита, а именно предоставянето на правна сигурност относно поведението на държавите домакини. Предвид създалата се ситуация от влизането в сила на ДФЕС досега, става ясно, че за предпочитане са бързи и решителни действия пред бездействие или закъсняла реакция.

Необвързващи правни инструменти, като декларация или становище на службите на Комисията или на колегиума относно статута и валидността на двустранните инвестиционни споразумения, няма да създадат необходимата правна сигурност за гарантиране на съответните споразумения. Ето защо за предпочитане е вариантът с правен инструмент.

С настоящото предложение се запазва сегашното положение и се предлага преходно решение, като се разрешава продължаването на съществуването на свързаните с инвестиции двустранни споразумения между държавите-членки и трети държави. Основното въздействие на това предложение е да се избегне много отрицателен резултат, т.е. потенциалната загуба на права и ползи на инвеститорите и инвестициите по силата на международни инвестиционни споразумения. В този смисъл въздействието от дадено бездействие се разглежда като много по-голямо от

въздействието на това действие, което е неутрално, предвид факта, че запазва сегашното положение.

Предвиденото в настоящото предложение разрешение нито предрешава какви ще са параметрите на бъдещата инвестиционна политика на ЕС, нито позволява на обхванатите от него споразумения да подкопават упражняването на компетентността на Съюза в тази област. В този смисъл разрешението, предоставено съгласно настоящото предложение, може да бъде оттеглено в съответствие с предвидените в него процедури. Настоящата процедура също така отчита задължението на държавите-членки да премахнат всички несъответствия с ДФЕС, които може да има в техните съществуващи споразумения, както е посочено от Съда на Европейския съюз.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Целта на настоящото предложение е да се разреши продължаването на действието на свързаните с инвестиции двустранни международни споразумения, сключени между държавите-членки и трети държави, и да се създадат условията и процедурната рамка за водене на преговори и сключване на такива споразумения от държавите-членки.

В **глава I** се определя предметът и обхватът на регламента. В член 1 се предвижда регламентът да обхваща свързаните с инвестиции споразумения между държавите-членки и трети държави.

В **глава II** се предвижда да се разреши съществуващите двустранни споразумения, сключени от държави-членки с трети страни, да останат в сила.

В член 2 се изисква от държавите-членки да уведомят Комисията за всички споразумения, които те желаят да оставят в сила според условията на регламента. Споразуменията, които са сключени, но не са влезли в сила, също попадат в обхвата на член 2.

В член 3 се разрешава оставането в сила на всички съществуващи свързани с инвестиции двустранни споразумения между държавите-членки и трети държави, за които има уведомление от държавите-членки, което започва да тече от влизането в сила на настоящия регламент. Това разрешение не засяга задълженията на държавите-членки по силата на правото на Съюза².

В член 4 се предвижда ежегодното публикуване в Официален вестник на всички споразумения, за които има уведомления, за да се гарантира, че всички заинтересовани страни са запознати с точните измерения на правния обхват, предвиден в регламента.

² За скорошни примери от съдебната практика вж. решения *C-205/06* и *C-249/06* от 3 март 2009 г. и решение *C-118/07* от 19 ноември 2009 г., където Съдът на Европейския съюз констатира, че конкретни разпоредби от двустранните инвестиционни договори, сключени от Австрия, Швеция и Финландия, са несъвместими с Договора за ЕО и че посочените държави-членки не са предприели необходимите мерки за премахване на въпросните несъответствия. Същите или подобни разпоредби съществуват в други ДИД, сключени преди или след присъединяването към Съюза. В своите решения Съдът приканва Комисията да влезе в ролята на институция, която улеснява страните по тези въпроси.

В член 5 се предвижда преразглеждане на споразуменията, за които има уведомления. С преразглеждането ще се набележат качествените и количествените страни на действащите споразумения, както и евентуалните пречки, които споразуменията може да представляват пред изпълнението на общата търговска политика. По-конкретно Комисията ще направи оценка на това, дали споразуменията или разпоредбите в тях са в противоречие с правото на Съюза, дали подкопават преговорите или свързаните с инвестиции споразумения между Съюза и трети държави или дали подкопават свързаните с инвестиции политики на Съюза, включително по-конкретно общата търговска политика. Не по-късно от пет години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията ще представи доклад, основан на преразглеждането на споразуменията, и евентуални препоръки за прекратяването на прилагането на разпоредбите от глава II или за изменението на въпросните разпоредби.

В член 6 се изброяват възможностите за оттегляне на разрешението, предоставено по силата на настоящата глава. Оттегляне на разрешението може да бъде необходимо за едно или повече споразумения с дадена трета държава, когато въпросните споразумения са в противоречие с правото на Съюза. На второ място, разрешението може да бъде оттеглено, когато споразумението се припокрива отчасти или напълно със споразумение на Съюза със същата трета държава, което е в сила, когато това конкретно припокриване не е уредено в по-късното споразумение. Да вземем например сценарий, при който Съюзът сключва споразумение за свободна търговия с трета държава, което съдържа свързани с инвестиции разпоредби, но шест държави-членки вече имат сключено споразумение с подобни свързани с инвестиции разпоредби. В случай че споразумението, сключено от ЕС с третата държава-членка, не предвижда да замести шестте споразумения на държавите-членки с третата държава, тогава се прилага член 6. В свое съобщение, приемано едновременно с настоящото предложение, Комисията е изложила своето становище относно международната инвестиционна политика, която тя възнамерява да следва, включително и държавите, с които на първоначален етап обмисля да договаря свързани с инвестиции споразумения. И на последно място, разрешението за едно или повече споразумения може да бъде оттеглено, когато дадено споразумение подкопава свързаните с инвестиции политики на Съюза, включително по-конкретно общата търговска политика (напр. когато съществуването на споразумения подкопава желанието на дадена трета държава да води преговори със Съюза), или когато Съветът не е приел решение за разрешаване на започването на свързани с инвестиции преговори една година след представянето на препоръка от Комисията съгласно член 218, параграф 3 от Договора. В член 6 се предвижда консултация между Комисията и съответната/ите държава/и-членка/и, посредством която да се разрешат проблемите, които евентуално биха довели до оттегляне на разрешението.

В глава III се предвижда изменение на съществуващите споразумения и сключването на нови. Предложената процедурна рамка е вдъхновена от механизма за оправомощаване, създаден с *Регламент (ЕО) № 662/2009 от 13 юли 2009 г. за установяване на процедура за договарянето и сключването на споразумения между държави-членки и трети държави по специфични въпроси на приложимото право към договорни и извъндоговорни задължения* и *Регламент № 664/2009 от 7 юли 2009 г. за установяване на процедура за договарянето и сключването на споразумения между държави-членки и трети държави относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела, по дела, свързани с родителската*

*отговорност, и по дела, свързани със задължения за издръжка, както и по въпроси на приложимото право към дела, свързани със задължения за издръжка*³.

В член 7 се предвижда общата рамка, по която държавите-членки могат да сключват или изменят свързаните с инвестиции двустранни споразумения.

В член 8 се изисква предоставянето на уведомление до Комисията за намерението на държавите-членки да изменят съществуващо двустранно споразумение с трета страна или да сключат ново такова. От държавите-членки се изисква да предоставят цялата необходима документация, свързана с предоговарянето или договарянето на дадено споразумение, която може да бъде предоставена на други държави-членки и на Европейския парламент при спазване на изискванията за поверителност.

В член 9 се изброяват подробно съществените съображения, въз основа на които Комисията няма да разреши започването на официални преговори от страна на държавите-членки, които включват по-специално съображението, че инициативата на дадена държава-членка би могла да подкопае целите на преговорите на ЕС или дадена политика на ЕС. Комисията може да изиска от дадена държава-членка да включи в преговорите съответни клаузи например по отношение на а) прекратяването на споразумението в случай на сключване на последващо споразумение между Съюза или Съюза и държавите-членки, от една страна, със същата трета държава, от друга страна (вж. например клаузите за денонсиране и заменяне, предвидени в Регламент 662/2009, член 5), буква б) клаузи за трансфер или в) третиране като „най-облагодетелствана нация“ с цел осигуряване на равноправно третиране на всички инвеститори от ЕС в съответната трета държава.

В член 10 се изисква държавите-членки да информират Комисията за (подновяване на) вече разрешени преговори. Освен това Комисията може да поиска да участва като наблюдател в свързаните с инвестиции преговори между държавата-членка и третата държава, за да осигури пълна прозрачност и последователност с инвестиционната политика на Съюза.

В член 11 се обръща внимание на края на процеса на преговорите и се предвижда процедурата и условията, при които държавите-членки могат да бъдат оправомощени да подписват и сключват споразумения. Във връзка с уведомлението за споразумението, което трябва да се представи на Комисията преди подписването му, Комисията прави оценка дали споразумението не подкопава предстоящи или текущи инвестиционни преговори на ЕС или дали не е в противоречие със задълженията според правото на ЕС, включително задълженията по част три, дял IV, глава 4 отДФЕС.

В член 12 се предвижда преразглеждането на разрешаването, което се извършва съгласно глава III от настоящия регламент. Като прави преразглеждане на качествените и количествените страни на разрешените преговори и споразумения, Комисията ще извърши оценка дали е целесъобразно да се продължи прилагането на разпоредбите на глава III. Докладът и евентуалните препоръки за прекратяване на прилагането на разпоредбите на посочената глава или за изменение на въпросните разпоредби ще бъдат представени не по-късно от пет години след влизането в сила на регламента.

³ ОВ L 200/52 от 31 юли 2009 г., стр. 25 и стр. 46.

В глава IV се предвиждат някои изисквания по отношение на поведението на държавите-членки по отношение на споразуменията, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

В член 13 от държавите-членки се изисква да предоставят информация по отношение на заседанията, които се провеждат по силата на споразуменията, попадащи в обхвата на регламента. Освен това от държавите-членки се изисква да уведомят Комисията за искания за уреждане на спорове, подадени срещу тях въз основа на сключени от тях споразумения, веднага щом самите те разберат за такива искания и да съдействат на Комисията по отношение на започването на спор — за какъвто те имат право да подадат искане срещу друга трета държава, която е страна по такова споразумение — или въз основа на механизма за консултации по силата на споразумението.

В член 14 се предвижда, че държавите-членки могат да посочат дали информацията, която те предоставят в съответствие с членове 8 и 11, трябва да се разглежда като поверителна и дали тя може да се споделя с други държави-членки.

С член 15 се създава нов комитет, който ще съдейства на Комисията при управлението на регламента, и се указва процедурният ред, при който този комитет работи. Тази разпоредба може да бъде преразгледана, за да бъде приведена в съответствие с бъдещия регламент, приет съгласно член 291 от ДФЕС за контрола върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията⁴. В случай че настоящото предложение бъде прието преди регламентът за контрол върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията да влезе в сила, Комисията предвижда то да бъде автоматично актуализирано, за да се позовава на регламента, приет съгласно член 291, след като посоченото предложение започне да се изпълнява⁵.

В член 16 се предвижда настоящият регламент да влезе в сила 20 дни след публикуването му, което означава, че глава II се прилага за споразуменията, които са в сила преди тази дата.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на ЕС.

⁴ Вж. предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на правилата и общите принципи относно механизмите за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията, COM(2010) 83 окончателен от 9 март 2010 г.

⁵ Вж. чл. 10 от гореспоменатото предложение на Комисията.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за установяване на преходни разпоредби за двустранните инвестиционни споразумения между държавите-членки и трети държави

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателен акт на националните парламенти,

като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) След влизането в сила на Лисабонския договор преките чуждестранни инвестиции попадат в списъка с въпроси, принадлежащи към общата търговска политика. В съответствие с член 3, параграф 1, буква д) от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан за краткост „Договора“) Съюзът има изключителна компетентност по отношение на общата търговска политика. Съответно само Съюзът може да законодателства и да приема правно обвързващи актове в тази област. Държавите-членки имат тази възможност, единствено ако са оправомощени за това от Съюза в съответствие с член 2, параграф 1 от Договора.
- (2) Освен това в част три, дял IV, глава 4 от Договора се предвиждат общите правила за движението на капитали между държавите-членки и трети държави, включително по отношение на движението на капитали, включващи инвестиции. Въпросните правила може да бъдат засегнати от обхвата на свързани с преки чуждестранни инвестиции международни споразумения, сключени от държавите-членки.
- (3) Към момента на влизане в сила на Лисабонския договор държавите-членки на Съюза имат сключени действащи значителен брой свързани с инвестиции двустранни споразумения с трети държави. Договорът не съдържа изрични преходни разпоредби за подобни споразумения, които към този момент вече попадат под изключителната компетентност на Съюза. Освен това някои от тези споразумения може да включват разпоредби, които имат отражение върху общите правила за движението на капитали, изложени в част три, дял IV, глава 4 от Договора.

- (4) Макар двустранните споразумения да остават обвързващи за държавите-членки според международното публично право и постепенно да бъдат заменяни от бъдещи споразумения на Съюза, свързани със същия предмет, условията за продължаването на съществуването им и отношенията им със свързаните с инвестиции политики на Съюза, включително по-специално общата търговска политика, изискват съответния управленски подход. Тези отношения ще се доразвиват с упражняването от страна на Съюза на неговата компетентност.
- (5) Оставането в сила на двустранните споразумения, които конкретизират и гарантират условията на инвестициите, е в интерес на инвеститорите на ЕС и на техните инвестиции в трети държави, както и на държавите-членки, които приемат чуждестранни инвеститори и инвестиции.
- (6) Настоящият регламент предвижда условията, при които на държавите-членки следва да се разреши да остават в сила или да позволят влизането в сила на свързани с инвестиции международни споразумения.
- (7) В настоящия регламент се предвиждат условията, при които на държавите-членки се разрешава да изменят или сключват свързани с инвестиции двустранни споразумения.
- (8) Тъй като разрешението за оставане в сила, изменение или сключване на споразумения, попадащи в обхвата на настоящия регламент, се предоставя в област, която е от изключителната компетентност на Съюза, то трябва да бъде разглеждано като изключителна мярка. Разрешението не засяга прилагането на член 258 от Договора по отношение на неспазването от страна на държавите-членки на задължения(та им) по Договора, различни от задълженията, свързани с несъответствията, произтичащи от разпределянето на областите на компетентност между Съюза и държавите-членки.
- (9) От държавите-членки се изисква⁶ да предприемат необходимите мерки за отстраняването на евентуални несъответствия с правото на Европейския съюз в двустранните инвестиционни договори, сключени между тях и трети държави.
- (10) Комисията следва да има възможността да оттегли разрешението, ако дадено споразумение е в противоречие с правото на Съюза, различно от несъответствията, произтичащи от разпределянето на правомощия между Съюза и държавите-членки. Разрешението може също така да бъде оттеглено, ако дадено споразумение на Съюза с трета държава, което е в сила, съдържа свързани с инвестициите разпоредби, подобни на тези, които вече се съдържат в споразумение на държава-членка. За да гарантира, че споразуменията на държавите-членки не подкопават разработването и изпълнението на свързаните с инвестиции политики на Съюза, включително по-конкретно автономните мерки на общата търговска политика, разрешението може да бъде оттеглено. И на последно място, ако Съветът не приеме решение за разрешаване на започване на свързани с инвестициите преговори в срок от една година от представянето на

⁶ За скорошни примери от съдебната практика вж. решението на Съда на Европейския съюз по дела C-205/06, Комисията срещу Австрия, C-249/06, Комисията срещу Швеция и C-118/07, Комисията срещу Финландия.

препоръка от Комисията съгласно член 218, параграф 3 от Договора, следва да съществува възможността за оттегляне на разрешението.

- (11) Разрешението за изменение или сключване на споразумения, предвидено в настоящия регламент, по-специално позволява на държавите-членки да разрешават въпроси, свързани с всякакви несъответствия между техни свързаните с инвестиции международни споразумения и правото на Съюза, които са различни от несъответствията, произтичащи от разпределянето на области на компетентност между Съюза и неговите държави-членки, които са уредени с настоящия регламент.
- (12) Не по-късно от пет години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията следва да представи пред Европейския парламент и Съвета доклад за прилагането на глави II и III от настоящия регламент. Във въпросния доклад следва, *inter alia*, да се преразгледа необходимостта посочените глави да продължат да се прилагат. Когато в доклада се препоръчва да се прекрати прилагането на разпоредбите на посочените глави или където се предлага да се изменят посочените разпоредби, той следва да бъде придружен със съответното законодателно предложение. Освен ако не са заменени от свързано с инвестиции споразумение на Съюза или действието им е прекратено по друг начин, според международното публично право двустранните споразумения, сключени от държавите-членки с трети държави, остават правно обвързващи за страните.
- (13) Споразуменията, разрешени по силата на настоящия регламент, или разрешенията за откриване на преговори за изменение на съществуващи или за сключване на нови двустранни споразумения с трета държава в никакъв случай не следва да се позволи да представляват пречка пред изпълнението на свързаните с инвестиции политики на Съюза, по-конкретно общата търговска политика.
- (14) Европейският парламент, Съветът и Комисията следва да гарантират, че всяка информация, определена като поверителна, се третира в съответствие с Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията⁷.
- (15) Свързаните с инвестиции международни споразумения между държавите-членки не следва да попадат в обхвата на настоящия регламент.
- (16) Необходимо е да се предвидят някои разпоредби, за да се гарантира, че споразуменията, оставащи в сила съгласно настоящия регламент, остават в сила и по отношение на разрешаването на спорове, като в същото време се съобразяват с изключителната компетентност на Съюза.
- (17) Необходимите за прилагане на настоящия регламент мерки следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за

⁷ ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията⁸,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

Обхват

Член 1

Предмет и обхват

Настоящият регламент предвижда условията и процедурата, при които на държавите-членки се разрешава да оставят в сила, изменят или сключват свързани с инвестиции двустранни споразумения с трети държави.

ГЛАВА II

Разрешение за оставане в сила на споразумения

Член 2

Уведомление до Комисията

В срок от тридесет дни след влизането в сила на настоящия регламент държавите-членки уведомяват Комисията за всички свързани с инвестиции двустранни споразумения с трети държави, сключени преди влизането в сила на настоящия регламент, които те желаят да оставят в сила или позволяват да влязат в сила според настоящата глава. Уведомлението включва и копие на въпросните двустранни споразумения.

Член 3

Разрешение за оставане в сила на споразумения

Без да се засяга компетентността на Съюза в областта на инвестициите и без да се засягат задълженията на държавите-членки според правото на Съюза, на държавите-членки се разрешава в съответствие с член 2, параграф 1 от Договора да оставят в сила свързаните с инвестиции двустранни споразумения, за които има уведомление в съответствие с член 2 от настоящия регламент.

Член 4

Публикуване

1. На всеки дванадесет месеца Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* списък със споразуменията, за които има уведомление съгласно член 2 или член 11, параграф 7.

⁸ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

2. Първото публикуване на списъка със споразумения, посочен в параграф 1, се извършва не по-късно от три месеца след крайния срок за уведомяването съгласно член 2.

Член 5

Преразглеждане

1. Комисията извършва преразглеждане на споразуменията, за които има уведомяване съгласно член 2, включително като направи оценка по-конкретно на това дали споразуменията:
 - а) са в противоречие с правото на Съюза, различно от несъответствията, произтичащи от разпределянето на правомощия между Съюза и държавите-членки; или
 - б) се припокриват отчасти или напълно със споразумение на Съюза със същата трета държава, което е в сила, когато това конкретно припокриване не е уредено в последното споразумение; или
 - в) представляват пречка пред разработването и изпълнението на свързаните с инвестиции политики на Съюза, включително по-конкретно общата търговска политика.
2. Може да се извърши консултация между Комисията и държавата-членка, която предоставя уведомяването, по искане на държавата-членка или по инициатива на Комисията, за да се улесни извършването на преразглеждането, посочено в параграф 1.
3. Не по-късно от пет години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията представя пред Европейския парламент и Съвета доклад за прилагането на настоящата глава, в който се прави преразглеждане на необходимостта от продължаване на прилагането на посочената глава въз основа на преразглеждането, посочено в параграф 1.
4. Когато в доклада, посочен в параграф 3, се препоръчва прекратяване на прилагането на разпоредбите на настоящата глава или изменението на въпросните разпоредби, той се придружава от съответното законодателно предложение.

Член 6

Оттегляне на разрешението

1. Разрешението, предвидено в член 3, може да бъде оттеглено, ако:
 - а) дадено споразумение е в противоречие с правото на Съюза, различно от несъответствията, произтичащи от разпределянето на правомощия между Съюза и държавите-членки; или
 - б) дадено споразумение се припокрива отчасти или напълно със споразумение на Съюза със същата трета държава, което е в сила, когато

това конкретно припокриване не е уредено в последното споразумение; или

- в) дадено споразумение представлява пречка пред разработването и изпълнението на свързаните с инвестиции политики на Съюза, включително по-конкретно общата търговска политика; или
 - г) Съветът не е приел решение за разрешаване на започването на преговори по дадено споразумение, което се припокрива отчасти или напълно със споразумение, за което има уведомление съгласно член 2, в срок от една година след представянето на препоръка от Комисията съгласно член 218, параграф 3 от Договора.
2. Ако Комисията счете, че има основания за оттегляне на разрешението, предвидено в член 3, тя представя обосновано становище пред съответната държава-членка относно необходимите стъпки, които трябва да се предприемат, за да се спазят изискванията, посочени в параграф 1. Между Комисията и съответната държава-членка се провеждат консултации.
 3. Когато посочените в параграф 2 консултации не доведат до разрешаване на въпроса, Комисията оттегля разрешението за въпросното споразумение. Комисията взема решение за оттеглянето на дадено разрешение в съответствие с процедурата, предвидена в член 15, параграф 2. В него се включва изискване държавата-членка да предприеме необходимите действия и — когато е необходимо, да прекрати действието на съответното споразумение.
 4. Когато разрешението е оттеглено, Комисията заличава съответното споразумение от списъка, предвиден в член 4.

ГЛАВА III

Разрешение за изменение или сключване на споразумения

Член 7

Разрешение за изменение или сключване на споразумения

Съобразно условията, предвидени в членове 8—12, на държава-членка се разрешава да започне преговори за изменение на съществуващи свързани с инвестиции споразумения с трета държава или за сключване на нови.

Член 8

Уведомление до Комисията

1. Когато държава-членка възнамерява да започне преговори с цел да измени съществуващо свързано с инвестиции споразумение с трета държава или за сключване на ново, тя уведомява за намерението си Комисията в писмен вид.
2. Уведомлението включва съответната документация и указва кои са разпоредбите, на които ще се обърне внимание по време на преговорите, целите на преговорите и всякаква друга информация, която е от значение.

Когато става въпрос за изменения на съществуващо споразумение, в уведомлението се указват разпоредбите, които подлежат на преговаряне.

3. Комисията предоставя уведомлението и — при поискване, съпътстващата документация на другите държави-членки според изискванията за поверителност, предвидени в член 14.
4. Посоченото в параграф 1 уведомление се предоставя най-малко пет календарни месеца преди започването на официалните преговори със съответната трета държава.
5. Когато предадената от държавата-членка информация не е достатъчна за разрешение на откриване на официални преговори в съответствие с член 9, Комисията може да изиска допълнителна информация.

Член 9

Разрешение за започване на официални преговори

1. Комисията разрешава откриването на официални преговори, освен когато тя стигне до заключението, че откриването на преговорите:
 - а) би било в противоречие с правото на Съюза, различно от несъответствията, произтичащи от разпределянето на правомощия между Съюза и държавите-членки; или
 - б) би подкопало целите на провеждащи се в момента или предстоящи преговори между Съюза и съответната трета държава; или
 - в) би представлявало пречка пред разработването и изпълнението на свързаните с инвестиции политики на Съюза, включително по-конкретно общата търговска политика.
2. Като част от разрешението, посочено в параграф 1, Комисията може да изиска държавата-членка да включи в тези преговори съответните клаузи.
3. Решенията за разрешаването, посочени в параграф 1, се вземат в съответствие с процедурата, предвидена в член 15, параграф 2. Комисията взема решение в срок от 90 дни от получаването на уведомлението, посочено в член 8. Когато е необходима допълнителна информация за вземането на решение, срокът от 90 дни започва да тече от датата на получаване на допълнителната информация.

Член 10

Участие на Комисията в преговори

На Комисията се представя актуална информация за напредъка и резултатите по време на различните етапи от преговорите и тя може да изиска да участва в свързани с инвестиции преговори между държавата-членка и трета държава.

Член 11

Разрешение за подписване и сключване на споразумение

1. Преди да подпише дадено споразумение, съответната държава-членка уведомява Комисията за резултата от преговорите и представя текста на споразумението на Комисията.
2. Предвиденото в параграф 1 уведомление включва споразуменията, които са били договорени преди влизането в сила на настоящия регламент, но не са били сключени и затова не подлежат на условията за подаване на уведомление, надлежно предвидени в член 2.
3. При получаването на уведомлението Комисията прави оценка дали договаряното споразумение:
 - а) не е в противоречие с правото на Съюза, различно от несъответствията, произтичащи от разпределянето на правомощия между Съюза и държавите-членки; или
 - б) не подкопава целите на провеждащи се в момента или предстоящи преговори между Съюза и съответната трета държава; или
 - в) не представлява пречка пред разработването и изпълнението на свързаните с инвестиции политики на Съюза, включително по-конкретно общата търговска политика; или
 - г) не е в противоречие с изискването на член 9, параграф 2, когато е приложимо.
4. Когато Комисията констатира, че преговорите са довели до споразумение, което не отговаря на изискванията, посочени в параграф 3, на държавата-членка не се разрешава да подпише и сключи споразумението.
5. Когато Комисията констатира, че преговорите са довели до споразумение, което отговаря на изискванията, посочени в параграф 3, на държавата-членка се разрешава да подпише и сключи споразумението.
6. Решенията съгласно параграфи 4 и 5 се вземат в съответствие с процедурата, предвидена в член 15, параграф 2. Комисията взема решение в срок от 90 дни от получаването на уведомлението, посочено в параграфи 1 и 2. Когато е необходима допълнителна информация за вземането на решение, срокът от 90 дни започва да тече от датата на получаване на допълнителната информация.
7. Когато е предоставено разрешение в съответствие с параграф 5, съответната държава-членка уведомява Комисията за сключването и влизането в сила на споразумението.

Член 12

Преразглеждане

1. Не по-късно от пет години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията представя пред Европейския парламент и Съвета доклад за прилагането на настоящата глава, в който се прави преразглеждане на необходимостта настоящата глава да продължи да се прилага.

2. Докладът, посочен в параграф 1, включва преразглеждане на разрешението, изискано и предоставено по силата на настоящата глава.
3. Ако в доклада, посочен в параграф 1, се препоръчва прекратяване на прилагането на разпоредбите на настоящата глава или изменение на разпоредбите от настоящата глава, той се придружава от съответните законодателни предложения.

ГЛАВА IV

Заклучителни разпоредби

Член 13

Поведение на държавите-членки по отношение на споразуменията с трети държави

1. По отношение на всички споразумения, които попадат в обхвата на настоящия регламент, съответната държава-членка информира незабавно Комисията за всички заседания, които се провеждат по силата на разпоредбите на споразумението. На Комисията се предоставя дневният ред и цялата необходима информация, която позволява разбиране на темите, които ще се обсъждат. Комисията може да изиска допълнителна информация от съответните държави-членки. Когато даден въпрос, който ще се обсъжда, може да повлияе върху изпълнението на свързаните с инвестиции политики на Съюза, включително по-конкретно общата търговска политика, Комисията може да изиска от държавата-членка да заеме дадена позиция.
2. По отношение на всички споразумения, които попадат в обхвата на настоящия регламент, съответната държава-членка информира незабавно Комисията за всяка получена информация, че дадена мярка не съответства със споразумението. Държавата-членка също така незабавно уведомява Комисията за всички искания за уреждане на спорове, подадени срещу нея по силата на споразуменията, веднага щом тя самата разбере за такова искане. Държавата-членка и Комисията си съдействат напълно и предприемат всички необходими мерки за осигуряване на ефективна защита, която може да включва — когато това е целесъобразно, участието на Комисията в процедурата.
3. По отношение на всички споразумения, които попадат в обхвата на настоящия регламент, съответната държава-членка търси съгласието на Комисията, преди да задейства каквито и да е имащи отношение към разрешаването на спорове механизми, включени в споразумението, и — когато това се изисква от Комисията, да задейства тези механизми. Тези механизми включват консултации с друга страна по споразумението и разрешаване на спор, когато това се предвижда в споразумението. Държавата-членка и Комисията си съдействат напълно в изпълнението на процедурата в рамките на съответните механизми, които могат да включват — когато това е целесъобразно, участието на Комисията в съответните процедури.

Член 14

Поверителност

При уведомяването на Комисията за преговорите и резултата от тях в съответствие с членове 8 и 11, държавите-членки може да посочат дали дадена информация, предоставена от тях, трябва да се разглежда като поверителна и дали тя може да се споделя с други държави-членки.

Член 15

Комитет

1. Работата на Комисията се подпомага от консултативен комитет за управлението на преходните разпоредби по отношение на международните инвестиционни споразумения.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Член 16

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден от публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател